

भूतानिदेवासुरमनुष्यादीनि चित्रावाचः वेदार्थव्याख्यानविषयाः ॥ ७ ॥ एवमित्युक्तोपसंहारः केषांचिदध्ययनादिशून्यानामप्युपदेशपारंपर्येण अपरेपाखंडमतयः वेदविरुद्धार्थमतयः ॥ ८ ॥ तत्प्रकृतीनां मायागुणमूलत्वान्मन्मायामोहितधियः अनेकांतं नानाविधम् ॥ ९ ॥ तदेवाह धर्ममितिसार्धेन धर्मकर्ममीमांसकाः यदुक्तम् मोक्षार्थं न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजिहासयेत्यादि यशःकाव्यालंकारकृतः यथाहुः यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्य पुण्यालोकेषु गीयते तावद्वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयत इति कामं वात्स्यायनादयः सत्यंदमंशमंच योगशास्त्रकृतः अन्येदृष्टार्थवादिनोदंडनीतिकृतः वैप्रसिद्धम् ऐश्वर्यमेव स्वार्थं पुरुषार्थं वदंति अतः सामाद्युपाया एव श्रेयःसाधनमिति तेषां मतम् तथै

याभिर्भूतानि भिद्यन्ते भूतानां मतयस्तथा ॥ यथा प्रकृतिसर्वेषां चित्रावाचः स्रवंति हि ॥ ७ ॥ एवं प्रकृतिवैचित्र्याद्भिद्यन्ते मतयो नृणाम् ॥ पारंपर्येण केषांचित्पाखंडमतयोपरे ॥ ८ ॥ मन्मायामोहितधियः पुरुषाः पुरुषर्षभ ॥ श्रेयो वदंत्यनेकांतं यथा कर्म यथारुचि ॥ ९ ॥ धर्ममेके यशश्चान्ये कामं सत्यंदमंशमम् ॥ अन्ये वदन्ति स्वार्थं वा ऐश्वर्यं त्यागभोजनम् ॥ केचिद्यज्ञतपोदानं व्रतानि नियमान्यमान् ॥ १० ॥ आद्यंतवंत एवैषां लोकाः कर्मविनिर्मिताः ॥ दुःखोदकास्तमोनिष्ठाः क्षुद्रानंदाः शुचाऽर्पिताः ॥ ११ ॥ मय्यर्पितात्मनः सभ्यनिरेपेक्षस्य सर्वतः ॥ मयात्मना सुखं यत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् ॥ १२ ॥ अकिंचनस्य दांतस्य शांतस्य समचेतसः ॥ मया संतुष्ट मनसः सर्वाः सुखमयादिशः ॥ १३ ॥ न पारमेष्ठ्यं न महेंद्रधिष्यं न सार्वभौमं न रसाधिपत्यम् ॥ न योगसिद्धीरपुनर्भवं वामय्यर्पितात्मेच्छति मद्दिनाऽन्यत् ॥ १४ ॥

वत्यागं भोजनं च लोकायतिकाः यज्ञतपोदानं यज्ञो देवतानां पूजनं तपश्चदानं च ॥ १० ॥ तेषां तुच्छफलत्वमाह आद्यंतवंत इति एषां लोकाः एतैः साध्यानि फलानि तमोनिष्ठामोहावसानाः भोगकालेऽप्यसूयादिभिः शुचार्षिताः व्याप्ताः ॥ ११ ॥ भक्तेर्मुख्यत्वमाह मयीति यावत्समाप्तिहेसभ्य मया परमानंदरूपेण आत्मनान्यरूपत्वेन स्फुरता ॥ १२ ॥ किंच अन्येषां तत्तल्लोकादिपरिच्छिन्नं सुखम् भक्तस्य तु परिपूर्णमित्याह अकिंचनस्येति ॥ १३ ॥ परिपूर्णतामेवाह न पारमेष्ठ्यमिति रसाधिपत्यं पातालादिस्वाम्यम् अपुनर्भवं मोक्षमपि मद्दिनामां हित्वा अन्यन्नेच्छति अहमेव तस्य प्रेष्ठ इत्यर्थः ॥ १४ ॥